

Det, der bestaar

Bor Guds Ord bestaar evindeligt.
(Ej. 40, 8.)

Peters første Brev

Tilfale og Hilsen fortsat.

Det er særlig Drøftelsen af Spørgsmaal om Udvalgelsen, vi vil fortælle. Dette Spørgsmaal eller Rørelse har været saa stærkt fremme blandt skandinaviske Lutheranere her i Landet — vel fortrinvis blandt Nordmændene, men dog ogsaa en Del blandt os Danstæ — at vi anser for urigtigt at lade en Vejledning til muligvis at faa nogen Klarhed over det gaa ubenyttet forbi.

Som vi gjorde opmærksom paa sidst i Ordet „udvalgte“ og iffe „Udvalgte“ i Udvalgte“ Hovedbetegnelse for dem, Apostelen skriver til.

Spørgsmaal om Guds Udvalgelse af Mennekter til Frelse har bekræftiget Kirkens Lærde og bedste Mand, i den ældre Tid særlig Augustin. Ogsaa i Reformationstiden var det stærkt fremme.

Den historiske Side af den Sag er det imidlertid iffe vor Opgave at gaa nærmere ind paa her.

Man har spurgt: „Naar nogle er udvalgt til Salighed eller Frelse, er andre saa udvalgt til Fortabelse?“ Det synes jo selvsagt, at faaledes maa det være, dog, vi mener nej.

Rad os her henlede Opmærksomheden paa et klart Ord af Paulus: „Gud vil, at alle Mennekter skulle frelses og komme til Sandheds Erkendelse.“ (1 Tim. 2, 4.)

Dette Ord er utvetydigt, og det tør vi stole paa. Det vil vi først henføre enhver til, som gerne vil have Bistand i sin Frelses Sag, og som maatte være bange for, at han (eller hun) iffe var udvalgt.

Vi møder mange andre ligesaa klare Udsagn i Guds Ord. Rad os blot nævne eet mere: „Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst; men den, som iffe tror, skal blive fordømt“. (Mk. 16, 16.)

Væren om Udvalgte løfter iffe disse Guds Ords klare og bestemte Udsagn.

Det er det, vi finder at være det svære ved Peters Udsagn om Udvalgte, at det viser den Overtroensstemmelse med de anførte og andre lignende Steder.

Peter siger nemlig: „Udvalgte efter Guds Rørelse Forudviden“ og Guds Forudviden satter vi iffe, men vi maa tro, at han forud har kendt enhver af os og vidst, hvordan vi vilde stille os, naar Frelsen i Kristus blev os tilkaldt.

Det næste Led er „ved Mandens Heligelse“. Iffe blot Guds Sønns Mennekkeordenen, hans Lid, Lidelse, Død og Opstandelse hørte med i den Plan, hvorefter Gud vilde frelse Mennekterne, men ogsaa Mandens Heligelse hørte med i samme Plan.

Og blandt det, Gud saa hen som noget væsentligt, da han udvalgte Mennekter til Frelse, var, hvem der vilde lade sig hellige ved Manden — Thi uden Heligelse er et Mennekke iffe frelst.

Dette skønnes maaske flarest i Lyset af det Ord, Jesus siger om den Synd, der iffe forlades (Mk. 12, 31—32). Bor himmelste Fader er rede til at forlade al Synd og Vespottelse, det vil sige, at han for Kristi Skyld gerne vil tilgive den groveste Synd. Men Vespottelsen imod Manden eller fortsat Modstand mod Manden umuliggør jo „Mandens Heligelse“.

Men naar et Mennekke iffe modstaar Guds Mand, men bliver Genstand for Mandens Heligelse, saa kommer næste Led „til Lydighed og Bestaaelse med Jesu Kristi Blod“ i Betragtning. Ved Mandens Heligelse forlades nemlig iffe, at et Mennekke er bleven fuldkommen, men det er kommen ind paa Heliggørelsens Vej, det har begyndt at ville lyde Gud, og da gaar i Opfyldelse, hvad en anden Apostel skriver: „Derfor vi vandre i Lyset, ligesom han (Gud) er i Lyset, have vi Samfund med hverandre og Jesu, hans Sønns, Blod renser os fra al Synd“ (1 Joh. 1, 7).

Johannes taler om Renjel-

den ved Jesu Blod, Peter om Betsænkelsen. Ved den daglige Vandring i Lyset, Heligelse i Lydighed og Bestaaelse med Blodet bekræftes Udvalgte.

Gud vil, at alle Mennekter skal frelses, det har han villet, før han stable Verden. Men han forudsaa, at den Skabning, han skabte i sit Billede, vilde falde i Synd til dens egen Fordærvelse og Fortabelse, og derfor bestemte han ogsaa, at han vilde hjælpe og frelse Syndere.

Men han valgte at frelse Syndere paa sin egen Maade, frelse dem faaledes, at de trods Synd og Fordærvelse skulde naa det Maal, de var skabt for, naa Fuldkommenhed og Helighed i hans Himmel og Samfund.

Gud forudsaa begge Dele, baade at nogle vilde gaa ind paa hans Frelsesplan, ind under Mandens Heligelse til Lydighed og Bestaaelse med Jesu Kristi Blod, og at andre iffe vilde det.

De udvalgte er iffe udvalgt paa Grund af den mindre Grad af Fordærvelse eller paa Grund af Dyd og Fortjeneste, Gud forudsaa hos dem, og de forskulde er iffe forskuldt paa Grund af den større Grad af Fordærvelse eller de grovere Synder og Overtrædelser, Gud forudsaa hos dem, men hvad der gør Udsagnet er, hvem der vil gaa ind under Mandens Heligelse til Lydighed og Bestaaelse med Jesu Kristi Blod, eller hvem der iffe vil det.

Afgangen er lige for alle, men en Vej til Frelse uden om Mandens Heligelse, Lydighed og Bestaaelse med Jesu Kristi Blod gives der iffe.

Paulus nævner Farao som Eksempel (Rom. 9, 17) paa dem, der fortabes. Gud forudsaa, at han iffe vilde bøde sig; men alligevel lod han ham fremslaa. Farao fik Anledning til at kunne kende den sande Gud, men han bestemte sig den ene Gang efter den anden for Modstand. Saa maatte han tjene til, at Guds Navn blev bekendt over hele Jorden.

Peter slutter sin Tilfale med denne Hilsen: „Naade og Fred werde eder mangfoldigt til Del!“ Der er noget underligt iffe i Udvalgte Læren, noget for Guds Værn saa trostærkt. Udvalgte er fuldt ud af Naade, altfaa helt uden Genfjend til min eller din Værdighed eller Uværdighed. Skæder den paa Guds Naade, saa hviler den paa iffe Grund.

Og en anden Tanke: Har Gud udvalgt mig og udvalgt mig af Naade til Frelse, saa kan jeg hvile i Forvisning om, at han, som udvalgte mig, ogsaa fuldt ud har sørget for baade Vej og Midler til, at den begyndte Gerning skal fuldendes trods Svælselighed og alle Hindringer, som møder mig baade indenfra og udenfra.

Derfor kan Apostelen ønske de udvalgte, at Naade og Fred maa worde dem mangfoldigt til Del. Udvalgte giver den rette Færd og Trygghed; iffe Trygghed i Synd, men Trygghed i Forvisning om, at har Gud udvalgt mig af Naade og tilfale baade Heligaanden og Kristi Blod til Tjeneste for min Frelse, saa kan det iffe fejle for den, der lader sig lede af Guds Mand paa Guds Vej frem mod Maalet.

Vink for Gennemlæsning af Bibelen i 1917.

Af G. B. C.

Hjælpbrevene.

De Breve, som vi nu vil give nogle Vink om, er i flere Henseender forskelligt fra de andre af Pauli Breve. Vedens de andre Breve indeholder Lærdomme, der nærmest er rettede til de enkelte Mennekker, saa er Hjælpbrevene fortrinvis rettede til de to Forstandere: Timotheus og Titus, øgte aandelige Sønner af den aandsbaarne Kæmpesuffelse Paulus. Selv betegner han dem begge som sine aandelige Sønner, avlet ved Evangeliet.

Men det er med disse Breve som med Menighedsbrevene, at alt, hvad der er skrevet, det er skrevet os til Lærdom, Advarsel, Trøst og Vink. Pastoralbrevene eller Hjælpbrevene er i særlig Grad til Lærdom for os Præster, der er Ind-

havere af det hellige Lære- og Prædikeemøde. Disse Breve viser os paa tydelig Vis, hvorledes vi paa en værdig Maade bør omgaaes i Guds Hus, hvilket er den levende Guds Menighed. Paulus giver os i disse Breve Vink næsten paa ethvert Punkt og i ethvert Forhold om, hvorledes vi kan tjene vel i Herrens Menighed til Herrens Være og „Sjæles Frelse“.

Hjælpbrevene er den store, inspirerede Apostels Ord til alle Præster i Herrens Gerning. Gøikken Betsignelse for os, om vi gør os grundig fortroligt med Brevenes Indhold og praktiserer det jø Dage om Ugen.

Selv om Paulus er den store Løfter, bærer Pastoralbrevene dog iffe særlig Værter deraf; men de giver Vink efter Vink til Lærdom, Glæde, Trøst, Opmuntring og kraftigt Fremfærd for alle Guds Maad, alt med det for Øje, at hjælpe og Præster til Udværelse af vort ansvarfulde Embede til Mennekters Frelse og Menigheds Gerning. Gøikken i den „sunde Lære“, „sunde Tro“ og en „sund og ulastelig Vandel“, Overhørdet til Pris og Være.

Hovedtanterne i alle tre Breve kan maaske bedst udtrykkes faaledes: De handler om Embedet, Indehaverne af Embedet og om hvorledes Lærdom og Gerning kan udføres i Herrens Menighed.

Saad Lærdomsbestemmelse angaar, er Menningen dette, men saa meget kan med Bestemthed siges, at de er skrevet paa et senere Tidspunkt i Pauli Virksomhed, efter al Sandsynlighed under hans Fangenskab i Rom. Dette kan i alt Fald siges med Bestemthed om det andet Brev til Timotheus; thi i Kap. 4, Vers 6 hedder det: „Jeg ofres allerede, og Tiden til mit Døds er for Naanden.“ Jeg har stridt den gode Strid, fuldkommet Løbet og bevaret Troen.“ (Vers).

Videre nogle forke Vink om de enkelte Hjælpbreve.

Pauli første Brev til Timotheus.

Dette første Brev kan tilnærmelsesvis deles i fire Afsnit.

Det første Afsnit omfatter Kap. 1. De to første Vers danner Indledningen og indeholder en Autoritets-erklæring om, at Apostelen har sit Embede af Gud (Vers 1) og faa et Ord om Naade, Barmhertighed og Fred, en dejlig Udsagning til Forstanderen Timotheus og alle Herrens Tjenere.

Hovedindholdet i Kap. 1 kan ellers kortelig udtales i følgende to Vers:

„Men vi vide, at Løben er god, forsom man bruger den lovmæssigt.“ (Vers 8). Og „Den Tale er troværdig og al Modtagelse værd, at Kristus Jesus kom til Verden for at frelse Syndere, iblandt hvilke jeg er den største.“ (Vers 15).

Det første Vers handler om Løbens rette Brug, det andet handler om Evangeliet — Hovedformerne i alt Guds Ord. At bruge disse to Lærdomme retteligt det er Hovedsagen i al sand kristelig Prædikelse. Kun Heligaanden kan lære os Præster denne Kunst.

Kap. 2 udgør det andet Afsnit. Ogsaa dette Afsnit omhandler to Ting, nemlig Vink om Bøn og Forbøn (Vers 1—8), og Kvinders rette Færd og Stilling i Menigheden (Vers 9—15).

Kap. 3 danner det tredje Afsnit. Dette Afsnit tegner et dejligt Billede af en sand Herrens Tjener. Vi hidtætte blot dette Vers: „Thi de, som tjene vel i Menigheden, de erhverve sig selv en smuk Stilling og megen Frimodighed i Troen paa Kristus Jesus“ (Vers 13).

Kap. 4—6 udgør det sidste Afsnit. Det indeholder en hel Række af dejlige Vink i den praktiske Udværelse af Præstegerningen. Vi anfører her kun følgende skønne Ord: „At helliges ved Guds Ord og Bøn“ (Kap. 4, 5).

Den legemlige Heligelse er nyttig til lidet, men Gudsfrigten er nyttig til alle Ting. Det den har Fortællers for det Liv, som nu er, og for det, som kommer“ (V. 8). „Forfæm iffe den Naadegabe, som er i dig, som blev givet dig under Profeti med Gaandspaalæggelse af de Helste“ (Vers 14). „Giv Aft paa dig selv og paa Lærdommen; hold ved dermed; thi naar du gør dette, skal du frelse

baade dig selv og dem, som høre dig“ (Vers 16).

„Tag iffe imod Klagemaal imod en Helste, uden efter to eller tre Vidner“ (Kap. 5, 19). „Jeg besøger dig for Guds og Kristi Jesu og de udvalgte Engles Afsyn, at du vogter paa dette uden Partifæh, saa du intet gør efter Tilbøjselighed“ (Kap. 5, 21).

„Strid Troens gode Strid, grib det evige Liv, til hvilket du er bleven kaldet og har aflagt den gode Befendelse for mange Vidner“ (Kap. 6, 12). Gøikke dejlige Vink, iffe sandt?

Pauli andet Brev til Timotheus.

Om dette andet Brev ved vi med Bestemthed, at det er skrevet medens Paulus sad i Fangenskab i Rom og vistnok var klar over, at hans Værs Arbejdsdag var endt.

Brevet aander af en Faders Afsked med sin trofaste Søn — en Biskops sidste Ord til en ung Herrens Tjener. Brevet er et taarevædet Brev med en brandende Skærselighed til Timotheus og den Sag eller Gerning, han nu ved Mandens Kraft skulle føre videre fremad. O, hvilket Hjælpvind, Paulus var besjælet af! Maatte vi Præster dog levende gribes af det samme Sind. Gøikken Betsignelse for os selv, og hvilken Betsignelse for Menighedsnerne!

Angaaende Delingen af dette Brev, da lader vi Kapiteldelingen saa som det bedste Inddelings Princip. Brevet falder faaledes i fire Afsnit. Og vi fremhæver blot følgende Vink:

„Derfor paaminer jeg dig, at du oplammer den Guds Naadegabe, som er i Dag ved mine Hænders Paalæggelse.“ (Kap. 1, 6).

„Derfor skal dig iffe ved Vidnesbyrdet om vor Herre eller ved mig, hans Jange, men lid ondt med Evangeliet ved Guds Kraft.“ (Vers 8).

„Bogt paa den skønne betroede Skat ved den Heligaand, som bor i dig.“ (Vers 14).

„Du derfor, mit Barn! bliv stærk ved Naaden i Kristus Jesus.“ (Kap. 2, 1).

„Vær med til at lide ondt, som en god Jesu Kristi Stridsmand.“ (Vers 3).

„Som Jesus Kristus i Gu, oprejst fra de døde, af Davids Sed, efter mit Evangelium.“ (Vers 8).

„Gør dig Aft for at fremstille dig selv som prøvet for Gud, som en Arbejder, der iffe behøver at stamme sig, som retteligt lærer Sandheds Ord.“ (Vers 15).

„Men en Herrens Tjener bør iffe strides, men være mild imod alle, dogtig til at lære og i Stand til at taale ondt.“ (Vers 24).

„Du derimod, bliv i det, du har lært, og som du er bleven forvisset om, efterdi du ved, af hvem du har lært det“ — (Kap. 3, 14—17).

„Prædike Ordet, være rede i Tide og i Uldde, irettesæt, straf, forman med al Rångmødighed og Lærdom.“ (Kap. 4, 2).

„Jeg har stridt den gode Strid, fuldkommet Løbet og bevaret Troen.“ (Vers 7).

„Herren vil fri mig fra al ond Gerning og frelse mig til sit himmelske Hjem; han være Væren i Evigheds herrens Evighed! Amen.“

Pauli Brev til Titus.

Titus var en meget anset Præst og Lærer; men skønt dette omtales han dog iffe i Ap. 6. Af Pauli Breve ser vi, at han var en jødt Grafker eller Hødvind, men efter al Sandsynlighed omvendt ved Paulus. Han omtales første Gang, som Pauli og Barnabas's Ledsager, da de rejste fra Antiochia til Apostelgjæmslingen i Jerusalem. (Se Gal. Kap. 2, 1).

Titus har efter al Sandsynlighed ofte været med Paulus ude paa hans Missionsrejser; thi han omtaler ham som sin Medbroder og Medarbejder.

Men Titus's egentlige Hovedvirksomhed var paa Den Kreta, hvis første Biskop han var. De hellige Skrifter nævner ham bestandigt som saadan. Og Paulus skriver selv faaledes i Kap. 1, 5: „Derfor efterlod jeg dig paa Kreta, for at du skulde bringe i Orden, hvad der stod tilbage, og indfætte Helste i hver By, som jeg paalagde dig.“ Det er de samme store Hoved-

Jeg har et Par gode Farme til Salgs, beliggende i det frugtbare Strøg i Nærheden af Badger, Minn., som jeg kan sælge paa lette Vilkaar. Befolkningen er næsten udelukkende Skandinaver. Udmarktet Jord: sort Muldjord med Ler-underlag. Gode Veje, godt Klimat og godt Vand. For nærmere Oplysninger skriv til

K. T. WANG, Badger, Minnesota.

200 ACRES FARM. Beliggende 3 Mil fra Murdock, den tredje Station nordvest for Willmar. Denne Farm er „well improved“, bestaaende af et godt Hus, Kvælstald, Kornmagasin, Hønseshus, god Brønd og en stor Lund. Næsten al Markjorden er pløjet og er færdig til Saaning. For en kort Tid kan vi sælge denne Farm til den lave Pris af \$70.00 pr. Acre, Vilkaar \$1000. kontant, \$3000. den 1ste Marts 1918. Resten paa lette Betingelser til 5 og 6 pCt. For nærmere Oplysninger besøg eller skriv til

ANDERSON LAND CO., Willmar, Minn.

50 Billede

Af bibelske Personer og Begivenheder i Forbindelse med Jesu Lidelse og Død efter Fotografier fra de berømte Passions-Skuespil i Oberammergau. Fremstillet i smuk Farvetryk paa Brevkort og hver forsynet med en kort Beskrivelse paa Engelsk. Hvert Sæt Kort leveres i en net Papæske, der kan sendes i Posten uden anden Indpakning. Egner sig udmarktet som Gave til baade yngre og ældre.

Pris per Pakke kun 50 Cents.

Sædeles gunstige Betingelser bydes Agenter og Forhandlere.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebr.

NOGLE NYE BØGER

Af Kristeligt Folkebibliotek.

Elly. — Fortælling for de unge, af Laura Borchsenius 40 Cents.

Guldpengene i Finland. — Fortælling af S. D. Gordon, Oversat af G. A. Olsen. 50 Cents.

Martyr i Kina. — Af G. Appia, Præst i Paris. Oversat af I. A. Ottesen. 50 Cents.

Familien Channing I, II. — Fortælling fra England af H. Wood. 468 Sider. Pris \$1.00.

Alle indbundne.

Sendes portofrit til de angivne Priser, saalænge Forsyningen varer.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebr.

„Danske i Kamp“

i og for Amerika, fra ca. 1640 til 1865,

Samlet og fortalt af P. S. Vig.

Et historisk og biografisk Værk, livligt og populært fremstillet, til Minde om Mænd af dansk Fødsel eller Æt, som gennem Tiderne har kæmpet for Stjernebanneret og Frihedens Sag.

Bogen omfatter 400 Sider med ca. 50 Illustrationer og er indbundet i dannebrogsrødt Shirting med hvidt Titeltryk.

Pris \$2.50 portofrit.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

tanter, der gaar igennem dette Brev, som de to Breve til Timotheus.

Det omhandler Betydningen af Embedet — Indehaverne af Embedet, og hvorledes de retteligen skal udværes det.

Videre vedfører vi kun følgende Vink efter Kapiteldelingen:

I Kap. 1 antyder Paulus, hvorfor han efterlod Titus paa Den Kreta, nemlig for at ordne med en Kirkeforanstaltning for Menighederne der paa Den. Den anden fremdende Tanke i kapitlet er at hjælpe Menigheden fremad i „den funde Lære“.

I Kap. 2 er Hovedtanterne: Den funde Tro. (Se Vers 2). Og „sund, ulastelig Tale“. (Se Vers 8). Disse to Hovedtypper af levende Kristendom skulde være Formaalet med Titus's Virksomhed i den nylig stiftede Menighed. Dette Formaal er videre udtrykt i Kap. 2, 11—15.

Ses disse Vers med stor Aft.

I Kap. 3 fremholder Paulus tre herlige Hovedtyper: Lydighed, Mødighed og Sagtmodighed, skønne Deotationer paa Ordets Tjenere. (Vers 1—3).

Og han fremhæver jublende tilfødt, at Frelsen er af Naade alene. (Se Kap. 2, 11; Kap. 3, 4—7).

Barn, men i ganske særlig Grad for os Herrens Tjenere.

Herren skabe i os det Sind mere og mere, at vi med stor Nidfarhed maa praktisere Pastoralbrevene i Guds Menighed, os selv til Glæde, Herren til Være og Menighedsnerne til megen Betsignelse.

Program

for
Søndagen 30. Dec. 1917 til
5. Jan. 1918.

Oversat fra Engelsk og indsendt
G. N. S.

Søndag 30. December.

Emner for Prædikener og Foredrag: „De evige Ting“. Dan. 4, 3; 2 Kor. 4, 18; Hebr. 11, 10 og 12, 27.

Mandag 31. December.

Talfigelse og Befendelse.
Talfigelse: For den rige Naade, vi har modtaget i det Aar, som nu slutter. For den sidste større Færd af Kristi Sønns Samfund, trods den frygtelige Krig.

Befendelse: At frejme Bidner, selv de bedste, kun saa lidet afpejler Kristi Sind.

Bøn: At Kristi Efterfølgere, ta-lende Sandheden i Kærlighed, iffe maa gøre nogen Overenskomst med det onde. At deres Tal, som forvender hans herlige Aabenbarelse, maa forsøges.